

36T 6/2002-523

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. září 2002 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a přísedících Ludmily Mikešové a Blanky Začinské t a k t o :

Obžalovaný

Štefan B [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] občan ČR, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě od 25.11.2001,

j e v i n e n ,

ž e

a č k o l i v

byl pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 45T 20/97 ze dne 11.6.1998 potrestán za 4 /čtyři/ trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., nepodmíněným trestem odnětí svobody v trvání 3 /tří/ roků a 6 /šesti/ měsíců, z jehož výkonu byl usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 30.3.2000, sp. zn.

Pp 156/99 podmíněně propuštěn dne 30.3.2000 na zkušební dobu v trvání 5 /pěti/ roků,

o p ě t

veden snahou získat peníze pro vlastní potřebu na úkor cizího majetku, po předchozí opakované obhlídce a vysledování zvyků hostinského Zdeňka S [REDAKCE] nar. [REDAKCE] po zavírací hodině v restauraci [REDAKCE] dne 22.11.2001 kolem 23.40 hod. v podnapilém stavu a ozbrojen podomácku vyrobeným loveckým nožem typu "bowie" s čepelí délky cca 16 cm a šířky až 3,2 cm, nejdříve vyčkal odchodu posledních hostů a pak vnikl do uvedené hospody v úmyslu zmocnit se zde tržby,

načež když mu Zdeněk S [REDAKCE] odmítl peníze dát, rozhodl se svůj zistný záměr zrealizovat i za cenu jeho fyzické likvidace a nožem na něj opakovaně zaútočil tak, že mu i přes jeho aktivní sebeobranu zasadil silou velké intenzity do rukou, hrudníku, zad, krku, obličeje i vlasaté části hlavy celkem 47 /čtyřicetsedm/ bodnořezných a řezných ran délky 1,5 až 11,5 cm a hloubky až 10 cm, které mu rozsáhle zraňovaly krční orgány, levou plíci, tváře, svalovinu a dvě rány v temenní krajině mu navíc prorazily i lebku až ke tvrdé pleně mozkové, kdy při razantnosti útoku zde došlo i ke dvojnásobnému odlomení špičky čepele nože na kostech hlavy a jedna z ran pak pronikla i do dutiny lební, a poté, co mu poškozený Zdeněk S [REDAKCE] vydal číšnický flek s částkou nejméně 6.800,- Kč a dosáhl tak svého cíle,

se rozhodl, že poškozeného Zdeňka S [REDAKCE], který stále žil, byt již byl smrtelně zraněn, odstraní jako svědka, a proto jej opakovaně kopal do hlavy, aby si byl jistý jeho smrtí,

přičemž napadený Zdeněk S [REDAKCE] posléze na místě zemřel v důsledku vykrvácení z velkého počtu ran, a poté z restaurace

k jeho škodě ještě odcizil mobilní telefon zn. NOKIA 3310 zakoupený poškozeným dne 6.12.2000,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil, spáchal takový čin zvláště surovým způsobem, v úmyslu získat majetkový prospěch a v úmyslu zakrýt jiný trestný čin, přičemž znovu spáchal zvláště závažný úmyslný trestný čin, ač již byl pro jiný zvláště závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost, zejména vzhledem k délce doby, která uplynula od posledního odsouzení, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost,

t í m s p á c h a l

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b, h) tr. zák. jako zvláště nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák. ve znění zák. č. 253/97 Sb.,

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 za použití § 29 odst. 1, 2 a § 42 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 22 /d v a c e t i - d v o u/ roků.

Zároveň se stanoví, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice s e z v ý š e n o u o s t r a h o u.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zák. k trestu propadnutí věci - mobilního telefonu zn. PHILIPS, výrobní číslo 996111003906, který je přílohou trestního spisu.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Josefu S [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] náhradu škody ve výši 18.156,50 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se Josef S [redacted] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená Zdeňka F [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud a vzal za prokázaný následující skutkový děj.

Obžalovaný Štefan B [redacted] veden snahou získat peníze pro vlastní potřebu na úkor cizího majetku, po předchozí opakované obhlídce a vysledování zvyků hostinského Zdeňka S [redacted] nar. [redacted] po zavírací hodině v restauraci [redacted] dne 22.11.2001 kolem 23.40 hod. v podnapilém stavu a ozbrojen podomácku vyrobeným loveckým nožem typu "bowie" s čepelí délky cca 16 cm a šířky až 3,2 cm, nejdříve vyčkal odchodu posledních hostů a pak vnikl do uvedené hospody v úmyslu zmocnit se zde tržby, načež když mu Zdeněk S [redacted] odmítl peníze dát, rozhodl se svůj zjištěný záměr zrealizovat i za cenu jeho fyzické likvidace a nožem na něj opakovaně zaútočil tak, že mu i přes jeho aktivní sebeobranu zasadil silou velké intenzity do rukou, hrudníku, zad, krku, obličeje i vlasaté části hlavy celkem 47 /čtyřicetsedm/ bodnořezných a řezných ran délky 1,5 až 11,5 cm a hloubky až 10 cm, které mu rozsáhle zraňovaly krční orgány, levou plíci, tváře, svalovinu a dvě rány v temenní krajině mu navíc prorazily i lebku až ke tvrdé pleně mozkové, kdy při razantnosti útoku zde došlo i ke dvojnásobnému odlomení špičky

čepel nože na kostech hlavy a jedna z ran pak pronikla i do dutiny lební a v sebeobraně došlo i k zhmoždění různých částí těla, a poté, co mu poškozený Zdeněk S. [redacted] vydal číšnický flek s částkou nejméně 6.800,- Kč a dosáhl tak svého cíle, se rozhodl, že poškozeného Zdeňka S. [redacted] který stále žil, byť již byl smrtelně zraněn, odstraní jako svědka, a proto jej opakovaně kopal do hlavy, aby si byl jistý jeho smrtí, přičemž napadený Zdeněk S. [redacted] posléze na místě zemřel v důsledku vykrvácení z velkého počtu ran, a poté z restaurace k jeho škodě ještě odcizil mobilní telefon zn. NOKIA 3310 zakoupený poškozeným dne 6.12.2000, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že dne 11.6.1998 byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 45T 20/97 odsouzen pro čtyři trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., který vykonával až do dne 30.3.2000, kdy byl usnesením Okresního soudu v Opavě, sp. zn. Pp 156/99 podmíněně propuštěn na zkušební dobu v trvání 5 /pěti/ roků, tedy do 30.3.2005.

Výše uvedený skutkový děj a vinu obžalovaného Štefana B. [redacted] soud zjistil na základě následujících důkazů.

Obžalovaný Štefan B. [redacted] se v přípravném řízení k trestné činnosti zcela doznal, když uvedl, že byl bez finančních prostředků, když žil pouze ze sociálních dávek. Proto se rozhodl získat nějaké peníze krádeží a za tímto účelem sledoval restauraci [redacted] aby zjistil, jestli se mu podaří ukrást tržbu. Naplánoval si, že po odchodu hostů vejde do restaurace a po odchodu číšníka odcizí peníze. Rozhodného dne se oblékl do černého a z kuchyně si vzal kuchyňský nůž délky asi 30 cm, šířky asi 3 cm. Tuto dýku vzal proto, aby se měl čím bránit, případně možnost něco vypáčit. Poté se odebral k restauraci [redacted] kde se však ještě stále svítilo, a proto čekal naproti u obytného domu. Když odešel poslední host, šel ke dveřím, které nebyly zamčené, dveře otevřel a vstoupil do restaurace. Chtěl se schovat na WC, když v tom přišel číšník, kterému řekl, ať mu dá peníze. Číšník mu odpověděl, že tržbu už nemá, a že mu dá peníze z automatů. Protože však věděl, že pro tržbu nikdo nepřišel, trval na tom, aby mu peníze vydal. Vyzval číšníka, ať jde nahoru po schodech, kdy vešli do kanceláře - kuchyňky, kde se oba zastavili. Poté ho číšník praštil pravou rukou do břicha, poté se sklonil, asi ho chtěl udeřit hlavou do břicha a v tom okamžiku ho bodl nožem do zad. Číšník na to zařval: "Co děláš? Co blázníš? Nech toho!", a navzájem se chytli za oděv, žduchali se, až mu vypadl nůž. Poté, co se pustili, se sehnul pro nůž a když se proti němu číšník znovu rozběhl, strčil ho do hrudníku, srazil na skříň a pak ho několikrát bodl. Bodnutí vedl na hlavu, přitom když se číšník snažil bránit, ho chytil za ruku, načež mu ruka sjela až na čepel a říznul se do dlaně pravé ruky. Svého útoku zanechal a číšník mu říkal, ať toho nechá, že mu dá peníze z automatů, on však chtěl peníze z tržby, což také číšníkovi řekl. Znovu jej vyzval, ať mu vydá peníze a protože to číšník neučinil, shodil jej na zem a začal do něj opět bodat. Nůž držel ostrím

vyčnívajícím z dlaně. Bodal ho opakovaně do hlavy, číšník se už nijak nebránil, pouze ležel a díval se na něj. Potom už toho měl dost, sedl si na zem, kdy ten číšník mu poté sdělil, že mu dá peníze, postavil se, šel směrem ke stolu, odkud vytáhl z plechové schránky číšnický flek a podal mu ho a odešel ke zdi. Načež si řekl, že už se z toho stejně nedostane a že číšníka dorazí. Také se bál, že by ho třeba usvědčil, proto se proti němu rozběhl a třikrát ho kopl do hlavy. Poté odešel, kdy číšník seděl na zemi. Při odchodu vzal mobilní telefon, zhasnul světla, vzal klíče a zamkl za sebou dveře restaurace a mříž zavřel. Při cestě domů po 300 až 400 metrech zahodil klíče. Po příchodu domů se převlékl, umyl od krve a všechny věci uložil do tašky. Kuchyňský nůž vrátil zpátky do kuchyňské linky. Zjistil, že v číšnickém fleku je 6.800,- Kč, peníze vybral a číšnický flek vložil také do tašky. Poté vyšel ven a tašku vyhodil do popelnice u svého domu. Po odchodu šel na diskotéku Bivoj, kde vyměnil mobilní telefon poškozeného zn. Nokia 3310 za kabát s Elemírem B. Poté jel za svou přítelkyní, které řekl, že peníze získal tím, že okradl opilého muže a zraněný je proto, že jej napadl nějaký muž s nožem. Většinu peněz utratil za oblečení své a své přítelkyně a na koupi mobilního telefonu zn. Philips, který vydal policii.

Z výpovědi svědkyně Lenky B. nevlastní matky obžalovaného, bylo zjištěno, že obžalovaného viděla naposledy dne 21.11.2001 odpoledne, v pátek ráno již doma nebyl. Jaké měl oblečení, neví, oblečení měl hodné. Nůž, který byl zajištěn při domovní prohlídce, byl největší nůž v domácnosti. Z výpovědi svědka Elemíra B. bylo zjištěno, že 22.11.2001 v nočním klubu potkal obžalovaného Štefana B., který říkal, že přijel za svou holkou. Obžalovaný měl u sebe dost peněz, když mu půjčoval částku 200,- Kč, měl v ruce více bankovek. V průběhu večera mu ukázal mobilní telefon, o kterém řekl, že ho našel ležet na sedadle. Byl to telefon zn. Nokia 3310 modré barvy. Telefon si od obžalovaného půjčil a zjistil, že je zakódovaný PINem. Poté se ho zeptal, zda by mu ho neprodal a nakonec se dohodli na tom, že obžalovanému dá modrý flaušový kabát a za to dostane telefon a ještě 200,- Kč. Telefon poté zprovoznil jiný kluk v restauraci. Z telefonu volal své kamarádce Soni Š. Obžalovaný Štefan B. z něj telefonoval své holce, která asi kolem šesté hodiny přišla za obžalovaným. On sám získaný telefon prodal svému bratranci Ladovi G., potom za ním přišli policisté, požádali o vydání telefonu, což také učinil, když zašel za svým bratrancem a telefon mu vzal. Z výpovědi svědka Zdeňka D. bylo zjištěno, že s obžalovaným dne 22.11.2002 konzumoval alkoholické nápoje, obžalovaný však nebyl nijak opilý, když se rozešli. Z výpovědi Zdeňky F. bylo zjištěno, že dne 20.11.2001 nastoupila do nemocnice z důvodu rizikového těhotenství, kdy naposledy posílala poškozenému S. dne 22.11.2001 kolem 20.00 hod. textovou zprávu, na kterou dostala odpověď. Tou bylo domluveno, že 23.11.2001 poškozený za ní přijde do nemocnice. Když nepřišel, poškozenému volala. Když se nakonec dovolala, telefon vzal nějaký cizí člověk. Ptala se toho člověka, kde je

Zdeněk, na což dostala odpověď, že za hodinu přijde, tomu však nevěřila, neboť věděla, že poškozený nikomu telefon nepůjčoval na delší dobu. Z výpovědi svědka Gejzy H. bylo zjištěno, že obžalovaný Štefan B. se stýkal s jeho dcerou Kateřinou. Obžalovaného viděl naposledy dne 23.11.2001 odpoledne mezi 15.00 až 16.00 hod., kdy přijel oblečený v modrém dlouhém kabátě, který pochválil a o kterém mu obžalovaný řekl, že ho koupil od někoho z druhé ruky. V noci ze dne 22. na 23.11.2001 ho vzbudil 2x telefon. Ví, že dcera mluvila s obžalovaným a domlouvali si rande. Z výpovědi svědkyně Kateřiny H. bylo zjištěno, že měla přátelský vztah s obžalovaným Štefanem B., byl na ni hodný, pomáhal jí, nebyl vůči ní nikterak agresivní. Ze čtvrtku na pátek v noci kolem 02.00 hod. jí volal, poté znovu kolem 04.00 hod. a domluvili si na ráno schůzku. Na schůzku přišel obžalovaný v modrém kabátě, byl pořezaný na ruku, jednu řeznou ránu měl na ukazováčku jedné ruky a jednu řeznou ránu na dlani druhé ruky. Ptala se, od čeho je zraněn, na to jí odpověděl, že se popral s klukama v hospodě, že na něj nějaký chlap vytáhl nůž a on se bránil a přitom došlo k jeho poranění a že zřejmě toho muže bodl někam do břicha nebo někam jinam. Na to se ho zeptala, jestli je ta rána hluboká a jestli ten muž ještě žije. Na to jí už neodpověděl, byl zaražený. Poté jí ukazoval svazek bankovek a říkal, že peníze získal tak, že společně s kamarádem Emilem oblbl nějakého chlapa s tím, že mu sežene televizi. Když jim dal peníze, tak mu utekli i s penězi. Peníze společně přepočítali, bylo tam kolem 6.000,- Kč. Poté šla do školy, v poledne se sešla s obžalovaným B. kdy společně peníze utratili za různé věci, mimo jiné si obžalovaný koupil mobilní telefon zn. Philips. Z výpovědi svědka Jana L. soud zjistil, že byl posledním hostem, který odcházel z restaurace ve čtvrtek dne 22.11.2001, bylo to kolem 23.00 hod.. Před restaurací neviděl žádného člověka. Z výpovědi svědka Robina P. soud nezjistil nic podstatného. Z výpovědi svědka Tomáše P. bylo zjištěno, že ve čtvrtek dne 22.11.2001 byl společně s obžalovaným Štefanem B. popíjeli spolu alkohol. V době, kdy se rozešli, obžalovaný Štefan B. nebyl opilý, bylo to kolem 19.30 hod.. Z výpovědi svědka Josefa S. bylo zjištěno, že poškozený Zdeněk S. měl od března 2001 v pronájmu restauraci v naposledy ho viděl před 14 dny, předtím než zemřel. V souvislosti s pohřbem Zdeňka S. mu vznikla škoda 21.454,50 Kč a další škoda vznikla na majetku restaurace, celkem škoda 33.000,- Kč. Z výpovědi svědka Jiřího S. bylo zjištěno, že se stýká s obžalovaným Štefanem B., kdy mu říkal, že potřebuje získat nějaké peníze, vyptával se, kolik mají číšníci a číšnice peněz jako tržbu, že by se to pokusil ukrást. Říkal mu, že mají málo - 5.000,- Kč až 6.000,- Kč a ať se o nic nepokouší. Dne 22.11.2001 odpoledne strávil ve společnosti obžalovaného Štefana B. kdy spolu konzumovali alkohol, rozloučili se před 22.00 hod., kdy obžalovaný B. nebyl opilý. Z výpovědi svědkyně Květoslavy T. bylo zjištěno, že dne 23.11.2001 asi kolem 08.30 hod. našla poškozeného Zdeňka S. v restauraci v kuchyňce a nejevil známky života.

Z protokolu o ohledání místa činu a připojené fotodokumentace soud zjistil místo činu, jeho okolí, jakož i stopy, které byly při ohledání zajištěny. Tyto stopy byly vyhodnoceny odborem kriminální techniky a expertíz, přičemž z biologické expertízy bylo zjištěno, že na věcech nalezených v popelnici a znečištěných krví se nacházela krevní skupina s vlastností "A", tuto krev měl poškozený Zdeněk S. [redacted]. Trasologická expertíza prokázala, že stopa č. 25 zajištěná na schodišti v restauraci a stopa č. 32 zajištěná na podlaze kuchyně před stolem u trezoru byly vytvořeny obuví obžalovaného Štefana B. [redacted] kterou vydal pro účely trestního řízení. Z expertízy z oboru mechanoskopie bylo zjištěno, že úlomky čepele nalezené v těle poškozeného a úlomek čepele nalezený v restauraci [redacted] tvořily s nožem zajištěným v bytě obžalovaného jeden celek. Byla prokázána individuální shoda všech lomů a nerovností na úlomcích a čepele nože, přičemž tomuto nástroji odpovídají i poškození oděvu zemřelého Zdeňka S. [redacted] a dále, že klíče, které se našly v kanále poblíže bydliště obžalovaného, jsou klíči, které pocházejí z restaurace [redacted]. Z expertízy z oboru mikrostop bylo zjištěno, že na desce stolu v kanceláři byla nalezena vlákna druhově shodná s materiálem kalhot a rukavic zajištěných v igelitové tašce v popelnici, další vlákno z rukavic bylo nalezeno na dvířkách trezoru v kanceláři. Vlákna druhově shodná s vlákny materiálu oděvu, který měl na sobě poškozený, byla zjištěna na bundě, rukavicích a kalhotách oděvu nalezeného v popelnici, o kterém obžalovaný uvedl, že jej měl v době činu na sobě. Další vlákna shodná druhově s oděvem poškozeného byla nalezena na noži, který byl zajištěn při domovní prohlídce. Z odorologické expertízy bylo zjištěno, že na klíčích nalezených v kanále, na klíči horní skříňky v kanceláři a na klíči první skříňky u vstupních dveří do restaurace [redacted] byl nalezen pach obžalovaného.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie bylo zjištěno, že na těle poškozeného se nacházelo celkem 47 bodnořezných a řezných ran a to především ve vlasaté části hlavy, na obličeji, krku a hrudníku. Jeden z bodných kanálů pronikal do dutiny lební, další pak rozsáhle zraňoval krční orgány a bodný kanál v oblasti zad pronikl do dutiny hrudní a zraňoval dolní lalok levé plic. Jednotlivé rány byly číselně označeny a podrobně popsány ve znaleckém posudku. Délka ran se pohybovala od 1,5 do 11,5 cm a jejich hloubka od 1 do 10 cm. Celkem 35 ran z 47 ran bylo nalezeno na hlavě poškozeného, přičemž tyto rány rozsáhle devastovaly obličej poškozeného, vytvářely průboby a hluboko zasahovaly do měkkých tkání. Dvě rány v krajině temenní pronikly celou silou klenby lební až k plně mozkové a v jedné z nich byla nalezena zlomená špička čepele nože. Další kousek špičky nože byl nalezen v krajině spánkové vpravo, kde bodný kanál pronikl až do dutiny lební přes tvrdou plenu mozkovou do spánkového laloku vpravo. Zhmoždění mozku bylo na ploše 4 x 3 cm a zasahoval do hloubky 4 cm. Dále celkem 4 rány byly zasazeny do krku

poškozeného, kde hluboce pronikly do svaloviny krku, vytvořily průbod stěny hrtanu a částečně i příklopky hrtanové, zlomily jazyčku a jejich hloubka byla 1 až 7,5 cm. Na hrudníku byly zjištěny dvě rány, z toho jedna vpředu nad levou bradavkou prsní zasahující 3 cm do hloubky prsního svalu a druhá na zádech v oblasti levé lopatky, která hluboce pronikla masivem zádového svalstva mezi 4. a 5. žebrem do dutiny hrudní, kde zasáhla dolní lalok levé plicе, rána byla délky přibližně 10 cm. 5 ran bylo lokalizováno na horních končetinách, rukou a levém předloktí. Tyto rány jsou řezné a mají sebeobraný charakter. Podle znalců všechna zjištěná poranění jevila vitální reakci a vznikla tedy za života poškozeného. Jednalo se o opakovaný, mnohočetný útok směřující na vlasatou část hlavy, na obličej a krk oboustranně a dále pak na hrudník zepředu a záda. Všechna poranění mohla vzniknout použitím plochého bodnořezného nástroje s délkou čepele 10 cm a více. Posloupnost vzniku poranění není možné určit, je možno předpokládat, že poranění ve vlasaté části hlavy vznikla bodáním do této oblasti, přičemž některé rány byly povrchní vedeny menší intenzitou, avšak jiné byly vedeny velkou silou, když čepel pronikla až ke tvrdé pleni mozkové. O těchto ranách znalci předpokládají, že byly zasazeny shora v době, kdy oběť byla níže než pachatel. Krevní podlitiny na těle poškozeného svědčí pro útok vedený pěsti nebo kopáním. Tento útok vzhledem k lokalizaci poranění mohl následovat po útoku nožem. Jako pravděpodobnější znalci považují kopání oběti nohou opatřenou měkkou obuví. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo vykrvácení z velkého množství ran na hlavě, obličejí, krku a těle a smrt je v příčinné souvislosti s těmito poraněními. Jde o smrt násilnou a prakticky všechna poranění se smrtí souvisí, neboť právě souběh krevních ztrát vedl k nástupu smrti. Ke smrti poškozeného došlo v pozdních nočních hodinách na den 22.11.2001 či v časných ranních hodinách dne 23.11.2001. Nebylo zjištěno žádné onemocnění přirozené povahy, které by se na smrti poškozeného podílelo. Některé z ran lze kvalifikovat jako rány v důsledku sebeobrany. Do určité doby byl poškozený schopen motorické činnosti a to do doby, než ztratil tolik krve, že to vedlo k poruše vědomí, která se prohlubovala až v nástup smrti. Motorická činnost mohla trvat řádově několik minut s tím, že ke smrti mohlo dojít později, řádově za několik desítek minut v době, kdy byl již plně rozvinutý krvácivý šok a následkem ztráty krve došlo k zástavě srdce. Smrt byla odvratitelná pouze v době, kdy ještě nedošlo k nezvratnému krvácivému šoku, což znamená v době minut po vzniku všech poranění. Tato možnost byla pouze teoretická, neboť s ohledem na množství ran nebylo možné krev reálně zastavit a podle názoru znalců nebylo možno život Zdeňka S. zachránit. Jako život ohrožující ránu lze charakterizovat ránu do dutiny hrudní, dále ránu na krku a pokud se týká rány do mozku, lze s určitostí předpokládat poškození pravé hemisféry a tedy určitě lze říci, že by došlo k trvalým následkům, např. k poškození pohybového ústrojí, sluchu, zraku. Útok na poškozeného byl výjimečný četností ran a v zacílení na hlavu a obličej.

Znaleckým posudkem dále bylo zjištěno, že krevní skupinová vlastnost poškozeného Zdeňka S [redacted] je "A" a v době pitvy měl v krvi 2,03 promile alkoholu. Krev obžalovaného B [redacted] má skupinovou vlastnost "O". Podle znalců lze důvodně předpokládat, že místo nálezu poškozeného je totožné s místem útoku na něj vedeného.

Z výpisu z telefonních hovorů telefonního čísla [redacted] jehož uživatelem byl poškozený Zdeněk S [redacted] vyplývá, že dne 23.11.2001 v 03 hod. 11 minut 58 sekund a v 03 hod. 51 minut 56 sekund bylo voláno na telefonní číslo Kateřiny H [redacted] přítelkyně obžalovaného B [redacted]. Z protokolu o domovní prohlídce bylo zjištěno, že v zásuvce kuchyňské linky byl zajištěn nůž s ulomenou čepelí, tento nůž byl také vyfotografován. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že v popelnici nedaleko bydliště obžalovaného byly nalezeny oděvní součástky znečištěné krví a číšnícký flek. Z lékařské zprávy bylo zjištěno, že obžalovaný B [redacted] utrpěl řezná poranění na dlani a levém ukazováčku.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 45T 20/97 bylo zjištěno, že obžalovaný Štefan B [redacted] byl jako mladistvý dne 11.6.1998 odsouzen pro čtyři trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 /tří/ roků a 6 /šesti/ měsíců a pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou odděleně od ostatních odsouzených do zvláštní věznice nebo oddělení, přičemž této trestné činnosti se dopustil tak, že společně s dalšími pachateli použil násilí vůči nezletilým dětem, ženám i vysokého věku, přičemž osobě starší 70-ti let způsobil těžkou újmu na zdraví s trvalými následky. Z výkonu trestu byl obžalovaný Štefan B [redacted] propuštěn dne 30.3.2000 usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 30.3.2000, sp. zn. PP 156/99, přičemž z trestu mu zbývá vykonat 312 dnů.

Soud hodnotil všechny výše uvedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného Štefana B [redacted] byla prokázána. Obžalovaný Štefan B [redacted] se k trestné činnosti zcela doznal. Jeho doznání přitom odpovídá ostatním zjištěným důkazům, takže lze bezpečně vyloučit, že by bylo vymyšlené či vynucené. Kromě svého doznání je obžalovaný usvědčován řadou důkazů, které na sebe navazují, zejména je to skutečnost, že v bytě, který užíval, byl nalezen nůž, který podle znaleckých expertíz byl jednoznačně použit k útoku na poškozeného Zdeňka S [redacted]. Dále skutečnost, že nedaleko místa bydliště obžalovaného byly nalezeny věci, na nichž byla zjištěna krev poškozeného S [redacted], přičemž na pruhovaných trenýrkách a mikině MAGIC byla zjištěna i krev skupinové vlastnosti "O", což je krev obžalovaného B [redacted]. Výpovědi svědka S [redacted] je prokázáno, že obžalovaný B [redacted] měl v úmyslu okrást číšníka nebo číšnici o tržbu. Z výpovědi svědka B [redacted] bylo

zjištěno, že od obžalovaného B [redacted] získal mobilní telefon zn. Nokia 3310, který náležel zemřelému S [redacted]. Z výpovědi H [redacted] i svědka E [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaný den po činu disponoval vysokou částkou peněz, přestože byl bez zaměstnání či bez jiného zdroje příjmu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie bylo zjištěno, že se jednalo o jeden masivní útok cílený jednoznačně na hlavu a na krk, kde také bylo nalezeno největší množství ran, přičemž poškozený zemřel právě v důsledku tohoto útoku na vykrvácení, z čehož lze bez pochybností dovodit úmysl usmrtit poškozeného. Soud po vyhodnocení důkazů dospěl k závěru, že vina obžalovaného Štefana E [redacted] byla jednoznačně prokázána a že provedené důkazy vylučují, že by poškozeného Zdeňka S [redacted] usmrtil někdo jiný.

Právně kvalifikoval soud protiprávní jednání obžalovaného Štefana E [redacted] jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zák., který spáchal jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák., neboť bylo prokázáno, že jiného úmyslně usmrtil, spáchal takový čin zvlášť surovým způsobem, když zasazení 47 bodných a bodnořezných ran zejména do hlavy je nutno považovat za zvlášť surový způsob, v úmyslu získat majetkový prospěch, neboť cílem útoku na poškozeného bylo získat tržbu, v úmyslu zakrýt jiný trestný čin, když po prvotním napadení poškozeného S [redacted] a vydání tržby již vedl útok nikoliv v úmyslu získat majetkový prospěch, ale v úmyslu zakrýt, že se dopustil trestného činu loupeže, přičemž znovu spáchal zvlášť závažný úmyslný trestný čin, ač již byl pro jiný zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost, zejména vzhledem k délce doby, která uplynula od posledního odsouzení, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost, neboť obžalovaný E [redacted] byl odsouzen pro zvlášť závažné úmyslné trestné činy loupeže podle § 234 tr. zák., těmito trestnými činy útočil proti osobám s menší obranyschopností - nezletilým osobám, starším osobám a způsobil těžkou újmu na zdraví s trvalými následky, přičemž z výkonu trestu byl propuštěn dne 30.3.2000, takže nové zvlášť závažné úmyslné trestné činnosti se dopouští v podstatě rok a půl poté, co byl propuštěn z výkonu trestu.

Vzhledem k závěrům znaleckého posudku a doznání obžalovaného, ze kterých jednoznačně vyplývá, že útok na poškozeného Zdeňka S [redacted] byl cíleně veden do hlavy, jednoznačně plyne, že se jednalo o útok s úmyslem poškozeného usmrtit, jde o trestný čin, který obžalovaný spáchal ve formě přímého úmyslu podle § 4 písm. a) tr. zák.. Vzhledem k počtu a lokalizaci útočných ran, vzhledem k tomu, že obžalovaný ve svém útoku pokračoval i poté, co již dosáhl svého původního cíle, jsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zák. pro použití vyšší trestní sazby. Závažné následky předcházející trestné činnosti a krátká doba, která uplynula od propuštění obžalovaného na svobodu z výkonu trestu odnětí svobody podstatně zvyšují stupeň

nebezpečnosti trestného činu pro společnost a jsou tedy důvodem pro použití kvalifikace zvláště nebezpečného recidivisty podle § 41 odst. 1 tr. zák.. Trestnou činnost obžalovaného soud kvalifikoval podle zák. č. 253/1997 Sb., neboť pozdější právní úprava účinná od 1.1.2002 není pro obžalovaného příznivější.

Vzhledem k závažnosti trestného činu byl zkoumán i duševní stav obžalovaného a možnosti jeho nápravy, přičemž ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, bylo zjištěno, že obžalovaný Štefan B. nikdy v minulosti netrpěl a ani netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Vyšetřením byla u něj zjištěna dlouhodobě trvalá a relativně stálá specifická porucha osobnosti, dissociální porucha osobnosti, která se projevuje sociální nepřizpůsobivostí a asociálním hodnotovým nastavením. Tato porucha je podmíněna výlučně sociálními faktory, zejména nedostatečnou a nezvládnutou mravní výchovou v sociálně dezintegrované rodinné komunitě. Duševní porucha nemá svůj původ v chorobném nebo úrazovém poškození mozku a není medicínským, ale sociálním problémem. V době činu byl obžalovaný plně schopen rozpoznávat společenskou nebezpečnost svého jednání a byl plně schopen své jednání ovládat. Lze bezpečně vyloučit chorobný průběh opilosti, účast psychoaktivních látek, drog a léků, kdy znalce propočtená hladina alkoholu v krvi byla minimální nebo nulová a sama o sobě schopnosti obžalovaného vnímat a ovládat se neovlivnila. Obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení a hájit se, avšak předpoklad úspěšné resocializace je u něj velmi nepravděpodobný. Pobyť obžalovaného na svobodě z medicínského hlediska a z úzce psychiatrického hlediska není pro společnost nebezpečný, proto znalec nenavrhl uložení ochranného léčení. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie bylo zjištěno, že obžalovaný B. je strukturálně a dynamicky nevyváženou osobností extravertního typu s výraznou nepřizpůsobivostí v dimenzi emoční, interpersonální i obecně sociální v rozměrech dissociální poruchy osobnosti. Má pevné sebevědomí, schází mu sebekritičnost a v jeho postojích se uplatňují prvky tvrdosti, svévole a snížené názorové tolerance. Má nekultivované sociální a morální citění a je zvýšeně připraven k účelovým manévřům v sociální. Má sklony k dominanci a manipulativnímu chování. Byly u něj shledány znaky zvýšené agresivity ve vazbě na temperamentová specifika a sklony k razantnímu sebeprosazování. Jeho intelekt byl zjištěn v pásmu podprůměru v rámci normy s IQ 81. Tato úroveň mu umožňuje přiměřenou orientaci v praktických aspektech reality. Jeho vztah k poškozenému znalec zjistil jako nejspíše emočně prázdný k cizí osobě, která byla vnímána na místě činu převážně pragmaticky jako osoba, která mu bránila a překážela v jeho zjištěném záměru a ohrožovala jej svým případným svědectvím. V kritických momentech útoku je pravděpodobné, že u obžalovaného byly přítomny i situační prožitky nevraživosti vůči poškozenému, který se choval v rozporu s jeho potřebami a cíly. Podle znalce jednání obžalovaného je psychologicky nejlépe vysvětlitelné jako jednání primárně motivované asociálně zformovaným záměrem zmocnit

se peněz s návaznou tendencí prosadit tento záměr i za použití násilí vůči poškozenému, kterého vnímal jako překážku komplikující a aktivně bránící v dosažení cíle. Útoky na poškozeného po získání peněz jsou dobře psychologicky vysvětlitelné záměrem odstranit ho jakožto svědka. Rozsah a dynamika útoku na poškozeného je vysvětlitelná v kontextu osobnosti obžalovaného s ohledem na jeho temperamentovou razanci, zvýšenou dráždivost a agresivitu. Věk obžalovaného je možno hodnotit z hlediska možností vývojových posunů jako hraniční a lze říci, že obžalovaný již dospěl do věku, kdy podstatné rysy osobnosti a její základní hodnotové nastavení jsou v podstatných rysech dotvořeny. Rovněž tak vyhraněnost jeho osobnostní struktury se zřetelnými dissociálními rysy významnou měrou snižuje vyhlídky na pozitivní vývojové změny. Nejpravděpodobnější je tedy setrvalost dané osobní konfigurace a pravděpodobnost, byť dílčích pozitivních změn v jeho osobnosti, je spíše jen teoretická a to s ohledem na jeho věk, když jeho osobnost takové změny v podstatě vylučuje.

Na základě výše uvedených znaleckých posudků dospěl soud k závěru, že obžalovaný je plně trestně odpovědný, kdy nebyla shledána ani nepřičetnost, ani zmenšená přičetnost, přičemž možnost jeho nápravy je jen teoretická.

Soud při ukládání trestu hodnotil všechny zákonné okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu, jakož i z hlediska účelu trestu podle § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák.. Stupeň nebezpečnosti trestného činu soud vyhodnotil jako velmi vysoký, neboť obžalovaný se dopustil zvláště závažného úmyslného trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zák., jehož znaky naplnil celkem třemi způsoby, přičemž nebezpečnost toho činu je ještě podstatně zvyšována tím, že tohoto činu se dopustil jako zvláště nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák., neboť se ho dopustil krátce poté, co byl propuštěn z výkonu trestu pro jiný zvláště závažný úmyslný trestný čin, kterým útočil na osoby se sníženou obranou a způsobil trvalé následky. Jelikož všechny okolnosti, které zvyšovaly stupeň nebezpečnosti trestného činu, se promítly do právní kvalifikace jednání obžalovaného, přitěžující okolnosti soud neshledal, kromě skutečnosti, že obžalovaný se trestného činu dopustil ve lhůtě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Jako polehčující okolnost podle § 33 písm. b) a j) tr. zák. soud vyhodnotil skutečnosti, že trestný čin spáchal ve věku blízkém věku mladistvých a že při objasňování své trestné činnosti napomáhal příslušným orgánům. Jak již bylo zjištěno a konstatováno výše, možnosti nápravy obžalovaného znalci vyhodnotili jako teoretické a jsou proto splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu stanoveného v § 219 odst. 2 a § 29 odst. 1, 2 tr. zák., tedy skutečnosti, že zákon umožňuje uložit výjimečný trest, přičemž stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost je velmi vysoký a možnost nápravy obžalovaného je obzvláště ztížena. Právní kvalifikací jednání obžalovaného B[redacted] je stanovena

zákonná trestní sazba v rozmezí 20 až 25 let. Při ukládání trestu v této trestní sazbě soud přihlédl k tomu, že obžalovanému zbývá vykonat zbytek předcházejícího trestu, jakož i k tomu, že čin spáchal ve věku blízkém věku mladistvému, což umožňuje předpoklad, že určitá jeho náprava je ještě možná. Z těchto důvodů soud uložil trest ještě v dolní polovině trestní sazby a to ve výměře 22 /dvacetidvou/ roků. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve lhůtě podmíněného propuštění z výkonu trestu pro jiný zvláště závažný úmyslný trestný čin, zároveň stanovil, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.

Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť byly splněny všechny podmínky § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. (v tomto případě navíc zákon ustanovením § 39a odst. 3 poslední věta tr. zák. vylučuje zařadit obžalovaného do jiného typu věznice).

Vzhledem k tomu, že obžalovaný z peněz pocházejících z trestné činnosti získal mobilní telefon zn. Philips, který vydal v průběhu trestního řízení, byl mu uložen trest propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zák..

Protože trestnou činností obžalovaného Štefana B. [redacted] vznikla poškozenému Josefu S. [redacted] škoda spočívající v nákladech na pohřeb zemřelého Zdeňka S. [redacted], přičemž tato škoda byla včas a řádně uplatněna a byla řádně doložena doklady co do výše 18.156,50 Kč, soud zavázal obžalovaného k náhradě této škody. Jelikož poškozený Josef S. [redacted] požadoval náhradu škody i za věci, které nepatřily do osobního majetku poškozeného Zdeňka S. [redacted] a nesouvisely s jeho pohřbem, byl se zbytkem nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

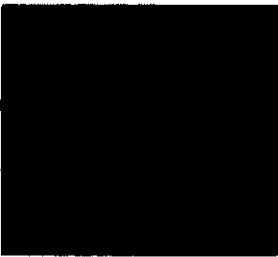
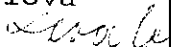
Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla na řízení ve věcech občanskoprávních odkázána i poškozená Zdeňka F. [redacted] zastoupená zmocněncem JUDr. Sobčíkem, neboť její nárok nebyl řádně doložen a soud tedy neměl z čeho vycházet při výpočtu výše škody.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, v prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 27. září 2002

Za správnost vyhotoven
Kateřina Kavalová

JUDr. Milan Ihnát, v.r.
předseda senátu